

depakken, en bred palet af initiativer, som fordobler straffene for banderelateret kriminalitet, som sikrer minimumsstraf for besiddelse af skydevåben, som indfører forbudszoner, hvor man ikke må færdes, og giver politiet bedre mulighed for ransagning, aflytning osv. For det andet betragter vi forslaget her som indskrænkende i forhold til at stoppe bandeopgøret og i forhold til at stoppe besiddelse af våben på offentlige gader og stræder.

Se, forslaget her har det problem, at det kun gælder, hvis besiddelsen af skydevåben har relation til et bandeopgør. Det vil nemlig være en begrænsning i forhold til den bestemmelse om minimumsstraf, der er indeholdt i regeringens bandepakke. Minimumsstraffen på 1 års fængsel for besiddelse af ulovlige skydevåben på åben gade i regeringens lovforslag vil således omfatte besiddelse af ulovlige skydevåben, uanset om besiddelsen m.v. har relation til et bandeopgør. Vi vil nemlig ikke finde os i, at man har skydevåben på offentlige gader, så derfor er det altså, uanset om det er led i et bandeopgør eller ej, minimum 1 års fængsel.

Når regeringen lægger vægt på, at reglen bør være generel og ikke begrænset til banderelationer, skyldes det, at besiddelse af ulovlige skydevåben på åben gade er en forbrydelse, som potentielt indebærer betydelig fare for menneskers liv og helbred, hvor der normalt ikke ville være nogen som helst formildende omstændigheder, og som er uforenelig med almindelige menneskers ønske om at leve i et fredeligt og trygt samfund, hvor man ikke skal være bange for at blive et tilfældigt skudoffer. Det gælder jo, uanset om forbrydelsen begås som led i et bandeopgør eller ej. Regeringen mener altså, at forslaget ikke går langt nok på dette punkt.

Jeg vil nu sige noget om det andet element i beslutningsforslaget, der går ud på at pålægge regeringen at fremsætte forslag til lovgivning om at sikre en bedre kriminalpræventiv indsats rettet mod bandekriminalitet. Jeg vil gerne slå fast, at regeringen er enig i intentionerne bag denne del af forslaget. Regeringen er enig i, at det ikke er nok i sig selv at hæve straffene for kriminalitet i forbindelse med bandeopgør.

Den hårde kurs skal kombineres med forebyggende og kriminalpræventive tiltag, især over for utilpassede unge, der endnu ikke er slået ind på en kriminel løbebane, men som er i fare for det. Den præventive indsats er meget vigtig. Skal vi bremse tilgangen til banderne, kræver det en bred kriminalpræventiv og social indsats.

Regeringen mener imidlertid, at det ikke nødvendigvis er lovgivning om disse spørgsmål, der skal til.

Her vil jeg gerne understrege, at regeringen allerede har iværksat mange langsigtede kriminalitetsforebyggende tiltag, herunder på det sociale område, som har til formål at bryde fødekæden til banderne.

I flerårssaftalen for politiet og anklagemyndigheden for 2007 til 2010 med afsæt i rigspolitiets bandestrategi er der bl.a. sat fokus på det kriminalpræventive element og indsatsen mod bandekriminalitet. Herudover kan jeg nævne SSP-samarbejdet, der jo er det naturlige udgangspunkt for den kriminalpræventive indsats over for utilpassede unge. Det er helt centralt at have et tæt samarbejde mellem skole, sociale myndigheder og politi, hvis vi skal nå at opfange fare-signalerne, mens de unge endnu kan nås.

I forbindelse med bandepakken er der også lagt op til, at der som led i en styrket kriminalpræventiv indsats i de berørte lokalområder skal oprettes såkaldte banderåd. Banderådene bliver et supplement til det eksisterende tværgående kriminalpræventive arbejde navnlig i lokalrådet og SSP-samarbejdet og skal medvirke til yderligere at målrette og udvikle indsatsen for at bryde fødekæden til banderne.

Kl. 17:17

Banderådets primære fokus skal derfor være på de helt unge potentielle bandemedlemmer, den såkaldte lillebrorgruppe. Endvidere kan jeg nævne, at der i finanslovaftalen i november blev afsat 5 mio. kr. til en mere målrettet og koordineret vidensopsamling, forskning og uddannelse i bekæmpelse af bandekriminalitet, herunder af rekrutteringsprocesser og rekrutteringsårsager.

Endelig vil jeg nævne, at ungdomskommissionen jo har til opgave at foretage en samlet gennemgang af indsatsen mod ungdomskriminalitet og på den baggrund komme med sin indstilling om, hvordan indsatsen, herunder ikke mindst den præventive indsats, kan styrkes med henblik på at gøre den så målrettet og virkningsfuld som muligt.

Kommissionen er bl.a. blevet bedt om at overveje, hvordan det eksisterende SSP-samarbejde eventuelt kan udvikles yderligere under hensyn til den styrkelse af samarbejdet, der allerede følger af politireformen og flerårssaftalen for politiet.

Efter min opfattelse er det rigtigst at lade ungdomskommissionen gøre sit arbejde færdigt og derefter set i lyset af kommissionens anbefa-